

[Bilgrav-Nielsen.]

man overhovedet mente noget med det, da man i regeringserklæringen i 1967 luftede tanken om indførelse af et dansk enhedsværn, og det er helt sikkert, at man ikke mente noget med det, da man kort efter trekantregeringens dannelse i februar 1968 opfordrede regeringen til at fremsætte forslag til en ny forsvarsordning. I hvert fald mente man ikke noget positivt med det.

Men uanset socialdemokratiets motiver tog regeringen sagen op og skabte derved, som i så mange andre tilfælde i den forløbne folketingssamling, et eksempel på vilje og evne til at reformere. Når vi nu i dette tilfælde ser på resultatet, ja, så skal jeg udtrykke stor tilfredshed. Den forenkling og rationalisering af forsvaret, som vi fra radikal side i mange år har presset på for at få sat i gang, skinner tydeligt igennem i den måde, som forsvarets øverste ledelse nu indrettes på. Ministerens tilsagn om at ville lade administrationsrådet følge den administrative opbygning tror jeg borger for, at lovens rammer vil blive udnyttet.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg meget gerne havde set, at den nyoprettede forsvarskommando havde fået overdraget hele forvaltningen både af materiel, økonomi og personel. Derved ville forenklingen have været endnu mere gennemført. Men det almindelige ønske i udvalget om at imødekomme socialdemokratiet på dette punkt bøjer jeg mig for. Så skal jeg i øvrigt overlade til socialdemokratiet selv at forklare offentligheden, hvorfor man på dette punkt synes, at regeringsforslaget var for vidtgående, når man i øvrigt kritiserer regeringen for, at hele forslaget ikke er vidtgående nok.

Jeg skal dernæst anbefale at stemme for regeringspartiernes forslag om, at bemyndigelsesparagraffen, hvorefter det er forsvarsministeren, der fastsætter tjenestetidens længde, forbliver i loven om forsvarrets organisation. Derimod skal jeg meget anbefale at stemme imod socialdemokratiets forslag om, at der i loven skal stå, at tjenestetiden for alle tre værn er 12 måneder. Vi er naturligvis tilfredse med, at man har fulgt vore ønsker om at sætte tjenestetiden ned til 12 måneder, men vi ønsker ikke tjenestetiden låst fast i loven. Vi ønsker bevaret mulig-

heden for, at tjenestetiden administrativt kan sættes yderligere ned, og vi modsætter os, som foreslået af socialdemokratiet, at tjenestetiden herved for garnisonstropper sættes op fra 10 til 12 måneder.

Personlig beklager jeg, at den bevægelighed, der ellers syntes at være kommet i socialdemokratiets forsvarspolitik, og ikke mindst hvad angår tjenestetiden, fik så brat en ende. Man ser nu for alvor hulheden i den agitation, hr. K. B. Andersen førte om 8 måneders tjenestetid på Nyborg Strand ved årsskiftet, og det svimler simpelt hen, når man erindrer, hvorledes hr. Kjeld Olesen her i folketinget for få måneder siden harcelerede over, at forsvarsministeren ville kæde tjenestetiden sammen med forsvarsloven — det, man nu selv stiller forslag om. Det skuffer mig, at der alligevel ikke var bevægelighed i socialdemokratiets forsvarspolitik.

Jeg burde måske have vidst bedre som medlem af et parti, der i tidligere regerings-samarbejde med socialdemokratiet aldrig kunne bevæge dette til nytænkning om forsvaret, ja, end aldrig kunne bevæge det til at gennemføre aftalte forsøg. Jeg har nu fået besked, og offentligheden har fået besked. Man skal ikke vente fornyelse i socialdemokratiets forsvarspolitik.

At det forholder sig sådan, får man ligeledes et klart indtryk af ved at læse socialdemokratiets mindretalsudtalelse i betænkningen. Heri siger man, at der med udgangspunkt i undersøgelser, der allerede er foretaget, skal foretages en bedømmelse af, om forsvarrets våbenmæssige sammensætning er hensigtsmæssig, dels værnene imellem og dels inden for de enkelte værn. Ingen har afvist, at det er nødvendigt og ønskeligt med en nyvurdering af forsvarrets opbygning. Jeg har selv understreget det, som hr. Kjeld Olesen var så venlig at citere mig for, ved første behandling.

Det, man har afvist, er, at en sådan vurdering kun skal foregå på grundlag af allerede kendt materiale med det meget sandsynlige resultat, at der ingen ændringer sker. Noget sådant har det radikale venstre selvsagt ikke kunnet tilslutte sig. Vi ønsker alle aspekter undersøgt, og vi ønsker som foreslået af regeringen, at det skal ske i en bredt sammensat kommission, som får til opgave